

La finestra oberta

ÀNGEL SUBIRATS

Luxemburg, el somni que voldríem

El passat 22 de març, el cap de Govern i el ministre de Finances van visitar oficialment els seus homòlegs a Luxemburg. Segons els comunicats oficials del Govern, es tractava d'estrènyer llaços i intentar consolidar la negociació de l'Acord d'Associació d'Andorra amb la Unió Europea. Les declaracions deien que el nostre país s'emmirallaria amb Luxemburg i, segons s'ha publicat, opinaria que «Luxemburg no deixa de ser un referent en moltes qüestions i en algunes coses ha anat un pas endavant respecte d'Andorra». Doncs potser sí, que aquí tindria raó, el cap de Govern.

Luxemburg i Andorra són països semblants en moltes coses. El Gran Ducat, un dels fundadors de la Comunitat Econòmica Europea, és un territori de caràcter muntanyenc i amb molts boscos. Inicialment, al segle XIX, la seva economia estava basada en l'agricultura i la mineria, però ara ja es pot afirmar que, tot i ser el país més petit de la Unió Europea, la seva economia està basada en la gestió de fons d'inversió, fons d'alt risc (*Hedge funds*), gestió de telecomunicacions, logística, inversió i gestió aeroespacial, banca privada i gestió de capitals. Fins aquí, sí que podem mig emmirallar-nos, ja que voldríem coincidir-hi. Però, que n'estem de lluny encara!

Examinant les dades del 2020-

2021, el PIB per càpita de Luxemburg seria de 114.370 euros, i el d'Andorra de 32.079. Aquí, ara mateix, el nostre salari mínim és de 1.157 euros al mes, mentre que el de Luxemburg d'aproximadament 2.140 euros; el dèficit luxemburguès ha estat de -2,27 milions (o sigui, no existeix), i el nostre dèficit pressupostari ha estat de 68 milions d'euros; i quant a la despesa pública, Luxemburg n'ha fet 30.297 milions, i nosaltres 1.003.

Però, per què no som nosaltres un petit Luxemburg, si semblaria que ho tenim tot per ser-ho? Potser és que no s'han posat suficients ganes de fer país per part de qui ho havia de fer.

Fa 10 anys, el 2012, Andorra tenia un PIB per càpita que era aproximadament el 40% del que tenia Luxemburg (32.304 euros versus 87.540), i tot i la diferència, el nostre nivell de vida estava bé, essent mundialment el número 26 (tot i que no es podia comparar amb Luxemburg, que tenia el número tres). Amb dades del 2020, Luxemburg ha fet bé la feina: ha incrementat el seu PIB de 87.540 a 101.760 euros. I a Andorra, quant hauria incrementat? Doncs res. En tots aquests anys hem passat de 32.304 a 32.079 euros, o si-

gui, que hem baixat nivell de vida.

És una realitat: anem malament. Per posar un exemple, la meitat de la massa salarial de Luxemburg és transfronterera. Són treballadors que tot i que generen riquesa i paguen impostos al país, la seva formació i els seus drets socials, entre d'altres, queden al càrrec del país de residència. Això és una part important del seu creixement. A Andorra també tenim transfronterers, sobretot d'Espanya, però quin atractiu poden tenir en venir quan, el 2012, el salari mínim espanyol anual era aproximadament un 35% inferior al d'Andorra, però ara mateix és inclús superior? Quins avantatges tenim per fer una crida perquè vinguin més residents, si les prestacions socials ara mateix són pitjors?

En resum, queda clar que la política de país dels sectors polítics que els darrers deu anys ens han governat no ha estat dirigida a millorar ni el nivell de vida de la ciutadania, ni el nivell de vida del país. Bé, potser sí que ha millorat el nivell de vida d'alguns, no ho sé, però quan intento emmirallar-me en un ciutadà de Luxemburg, només veig un mirall esquerdat.

Membre de la CPN de Progressistes-SDP